

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 473

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 iunie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
39. — Hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005	2-4	720. — Ordin al ministrului sănătății privind înființarea Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei	8-9
40. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	5	722. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea Listei medicamentelor, materialelor sanitare, echipamentelor medicale, echipamentelor de protecție, a serviciilor, combustibililor și lubrifianților pentru parcul auto, pentru care se organizează proceduri de achiziție centralizate la nivel național, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 658/2013	9-10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
510. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, pentru județul Iași	5	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
512. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Petcu Toma-Florin	6	50. — Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia	10
513. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Dumitru Lucian	6	52. — Ordin privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013 pentru aprobarea tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
111. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare	7	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
112. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare	7-8	Decizia nr. 8 din 26 mai 2014 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	12-16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind modificarea și completarea Regulamentului Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) și ale art. 67 din Constituția României, republicată,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 77 se introduce un nou articol, articolul 77¹, cu următorul cuprins:

„Art. 77¹. — Procedura de lucru și mecanismul decizional aplicabile în domeniul afacerilor europene se realizează în conformitate cu normele procedurale prevăzute în anexa, care face parte integrantă din prezentul regulament.”

2. După articolul 211 se introduce o anexă, cu următorul cuprins:

„ANEXĂ
la regulament

Procedura de lucru și mecanismul decizional aplicabile în domeniul afacerilor europene

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Participarea Senatului la procesul decizional european se realizează în următoarele forme:

a) controlul parlamentar asupra pozițiilor formulate de Guvern în Consiliul Uniunii Europene. Procedura și mecanismul de cooperare interinstituțională referitoare la deciziile Guvernului în Consiliu sunt stabilite în Legea nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene;

b) examinarea preliminară *ex ante* a proiectelor de acte legislative europene din perspectiva respectării principiului subsidiarității, conform prevederilor Protocolului nr. 2 din Tratatul Uniunii Europene;

c) dialogul politic cu instituțiile europene, în special cu Comisia Europeană;

d) implicarea în elaborarea mecanismelor de evaluare a politicilor europene în domeniile libertăților, securității și justiției, controlul politic al Europol și evaluarea Eurojust;

e) cooperarea interparlamentară în probleme europene.

Art. 2. — Documentele europene supuse examinării sunt următoarele:

a) proiecte de acte legislative provenite de la instituțiile europene inițitoare; acestea includ regulamentele, directivele, deciziile și procedurile legislative speciale prevăzute la art. 289 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) documente de consultare ale Comisiei Europene (cărți verzi, cărți albe și comunicări);

c) rapoarte, concluzii și alte documente trimise spre informare, dar al căror conținut este considerat relevant.

Art. 3. — Instituțiile europene cu care Senatul intră în dialog, în calitate de inițitoare ale unor documente europene, sunt următoarele:

a) Comisia Europeană, pentru actele emise de aceasta;

b) Consiliul Uniunii Europene, pentru proiectele de acte legislative proprii acestuia, inițiativele unui grup de state membre, precum și pentru cele emise la solicitarea Curții de

Justiție, Băncii Centrale Europene și Băncii Europene de Investiții;

c) Parlamentul European, pentru inițiativele proprii.

Art. 4. — Examinarea parlamentară a documentelor europene poate fi:

a) de subsidiaritate: se aplică proiectelor de acte legislative eligibile pentru controlul subsidiarității, conform prevederilor Protocolului nr. 2 al Tratatului de la Lisabona;

b) de fond: se aplică proiectelor de acte legislative, documentelor de consultare și pozițiilor Guvernului României.

Art. 5. — Examinarea parlamentară a documentelor europene se finalizează prin elaborarea unui/mai multor documente sau acte ale Senatului, după cum urmează:

a) aviz motivat: documentul expune succint argumentele în baza cărora Senatul consideră că un proiect de act legislativ european încalcă principiul subsidiarității; documentul este destinat comunicării cu instituțiile europene;

b) opinie: documentul expune sistematic punctele de vedere ale Senatului cu privire la respectarea principiului proporționalității și, respectiv, la fondul proiectelor de acte legislative și al documentelor de consultare; este destinat comunicării cu instituțiile europene;

c) raport: documentul expune poziția comisiei sesizate drept responsabilă pentru examinarea de subsidiaritate și, pe fond, a unui document european; este destinat comunicării interne cu Serviciul pentru afaceri europene și celelalte structuri ale Senatului;

d) aviz: documentul expune punctul de vedere al unei comisii sesizate ca fiind interesată în analiza pe fond a unui document european; este destinat comunicării cu comisia raportoare;

e) proces-verbal: documentul este elaborat în cazul în care se organizează dezbateri sau audieri de către comisiile sesizate, în ședințe separate sau comune;

f) hotărâre: actul juridic al Senatului care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru adoptarea avizului motivat și/sau a opiniei.

CAPITOLUL II

Procedura de preselecție a documentelor europene prioritare din Programul de lucru anual al Comisiei Europene

Art. 6. — Serviciul pentru afaceri europene examinează, de îndată după publicarea Programului de lucru anual al Comisiei Europene, denumit în continuare *Program*, în limba română, lista propunerilor prevăzute în anexa la Program, identificând următoarele:

a) proiectele de acte legislative eligibile pentru controlul de subsidiaritate;

b) proiectele de acte legislative și documentele de consultare — cărți albe, cărți verzi, comunicări — relevante prin conținutul lor — și consecințele anticipate în plan politic, economic, social, juridic etc.;

c) comisiile competente pentru examinare pe fond, pentru fiecare document dintre cele prevăzute la lit. a) și b);

d) anumite propuneri de impact redactate de funcționarii Serviciului pentru afaceri europene.

Art. 7. — Documentele prevăzute la art. 6 pot fi incluse atât în categoria celor destinate examinării de subsidiaritate, cât și de fond, dacă se consideră necesar.

Art. 8. — Programul, împreună cu lista documentelor clasificate la art. 6, este înaintat, în maximum 15 zile, Comisiei pentru afaceri europene și comisiilor de specialitate vizate, spre analiză și dezbateri, în vederea selectării documentelor prioritare.

Art. 9. — Comisia pentru afaceri europene organizează o ședință separată sau comună cu alte comisii pentru prezentarea și dezbateri Programului. La ședință pot fi invitați reprezentanți ai: Comisiei Europene, Guvernului, Parlamentului European, administrației publice locale, patronatelor, sindicatelor, asociațiilor profesionale, mediului academic etc.

Art. 10. — Comisia pentru afaceri europene centralizează punctele de vedere exprimate în cadrul dezbaterilor. În baza acestora, a propunerilor Serviciului de afaceri europene și a propunerilor înaintate de comisiile de specialitate, Comisia pentru afaceri europene elaborează lista finală de propuneri de proiecte legislative și documente europene de consultare care vor fi supuse, cu prioritate, procedurii de examinare parlamentară.

Art. 11. — Serviciul pentru afaceri europene transmite o informare succintă asupra priorităților stabilite în baza Programului, împreună cu lista documentelor selectate pentru examinare cu prioritate, Biroului permanent, care decide includerea acestora în proiectul ordinii de zi a Senatului.

Art. 12. — Lista adoptată este comunicată celorlalte parlamente naționale, prin corespondentul IPEX (schimbul interparlamentar de informații) al Senatului din cadrul Serviciului pentru afaceri europene.

Art. 13. — Comisiile competente sunt notificate de către Serviciul pentru afaceri europene cu documentele ce le revin în responsabilitate spre examinare cu prioritate din lista adoptată.

Art. 14. — Lista rămâne deschisă și poate fi suplimentată de Comisia pentru afaceri europene, la sesizarea Serviciului pentru afaceri europene, cu documente de interes provenind de la celelalte instituții europene și cu alte documente ale Comisiei, la solicitarea unui alt parlament național, în cadrul procesului de coordonare a pozițiilor. Notificarea comisiilor competente se face în fiecare caz de suplimentare în parte.

CAPITOLUL III

Procedura de examinare a documentelor europene

Art. 15. — Funcționarul IPEX alertează Comisia pentru afaceri europene a Senatului cu privire la publicarea de către Comisia Europeană a documentelor aflate în lista documentelor supuse în mod prioritar examinării parlamentare; alertarea timpurie prelungește durata de 8 săptămâni cu o perioadă variabilă, dependentă de timpul necesar traducerii documentului în toate limbile oficiale.

Art. 16. — Termenul de 8 săptămâni destinat examinării unui proiect de act legislativ, din perspectiva respectării principiului subsidiarității, curge din momentul în care Senatul primește scrisoarea de sesizare de la inițiator.

Art. 17. — Scrisoarea de sesizare transmisă este înregistrată la Serviciul pentru afaceri europene; Serviciul pentru afaceri europene face propuneri Biroului permanent cu privire la comisiile permanente propuse pentru sesizare, în vederea examinării, și la termenele de finalizare a examinării, luând în considerare durata de 8 săptămâni alocată controlului de subsidiaritate, termenul indicat de Comisia Europeană pentru documentele de consultare și calendarul estimat pentru dezbateri în instituțiile europene.

Art. 18. — (1) Biroul permanent transmite documentele europene comisiilor de specialitate în termen de 7 zile calendaristice de la data primirii notificării de la Serviciul pentru afaceri europene.

(2) Biroul permanent poate decide transmiterea propunerii legislative și către alte comisii permanente decât cele propuse de Serviciul pentru afaceri europene.

Art. 19. — În situația în care Biroul permanent nu se întrunește în termen de 7 zile de la primirea propunerilor întocmite de Serviciul pentru afaceri europene sau nu ia o decizie în acest termen, transmiterea se face de către președintele Senatului, cu informarea ulterioară a Biroului permanent.

Art. 20. — Comisiile de specialitate sesizate urmăresc, în cadrul examinării, după caz, respectarea principiului subsidiarității și/sau examinarea de fond a documentelor europene. Începerea procesului de examinare este publicată pe platforma electronică IPEX (www.ipex.eu) de către funcționarul IPEX.

Art. 21. — Fiecare comisie de specialitate își organizează procesul de examinare și audieri ținând cont de termenele fixate. În funcție de modificările survenite în calendarul estimat de adoptare în cadrul instituțiilor Uniunii Europene, după consultarea cu Departamentul pentru afaceri europene din cadrul Ministerului Afacerilor Externe și cu reprezentantul permanent al Senatului pe lângă Parlamentul European, comisiile sesizate pot solicita Biroului permanent, prin intermediul Serviciului pentru afaceri europene, modificarea termenelor inițiale privind finalizarea scrutinizării.

Art. 22. — Serviciul pentru afaceri europene solicită poziția inițială a Guvernului privind proiectul de act legislativ sau documentul de consultare, precum și oricare alte informații relevante necesare examinării. Informațiile obținute de la instituțiile relevante sunt transmise imediat comisiilor de specialitate sesizate; la acestea se anexează fișa de sinteză întocmită de Serviciul pentru afaceri europene.

Art. 23. — În timpul procesului de examinare, comisiile permanente sesizate și Comisia pentru afaceri europene a Senatului pot solicita instituțiilor competente informațiile pe care le consideră necesare pentru examinare.

Art. 24. — În cazul suspiciunii motivate cu privire la nerespectarea principiului subsidiarității în cazul unui proiect de act legislativ al Uniunii Europene, comisia avizatoare avertizează Comisia pentru afaceri europene și Serviciul pentru afaceri europene. Informația este transmisă prin Serviciul pentru afaceri europene reprezentantului permanent al Senatului la Parlamentul European și este publicată pe IPEX, cu mențiunea că avizul motivat se află în fază de proiect și nu reprezintă un punct de vedere oficial al Senatului.

Art. 25. — Examinarea de subsidiaritate se finalizează astfel:

a) dacă proiectul de act legislativ respectă principiul subsidiarității, comisia de specialitate sesizată redactează un proces-verbal, care conține elementele principale ale dezbaterii, votul exprimat, dacă este cazul, și mențiunea privitoare la constatarea respectării principiului subsidiarității;

b) dacă proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității, comisia permanentă sesizată redactează un aviz, care conține argumentele în baza cărora s-a constatat încălcarea;

c) în cazul nerespectării principiului subsidiarității, Comisia pentru afaceri europene redactează un raport, incluzând argumentele în baza cărora s-a constatat încălcarea subsidiarității.

Art. 26. — Comisia permanentă sesizată transmite avizul sau procesul-verbal către Comisia pentru afaceri europene și către Serviciul pentru afaceri europene, cel mai târziu în a 40-a zi de la sesizarea din partea instituțiilor Uniunii Europene.

Art. 27. — (1) Comisia pentru afaceri europene dezbate și decide, după caz, redactarea următoarelor documente:

a) avizul motivat al Senatului, integrând punctele de vedere exprimate de comisiile permanente, în cazul constatării nerespectării principiului subsidiarității;

b) hotărârea Senatului privind adoptarea avizului motivat;

c) hotărârea Senatului privind documentele europene examinate, la care s-a constatat respectarea principiului subsidiarității.

(2) Serviciul pentru afaceri europene întocmește documentele, pe baza raportului sau a proceselor-verbale de la Comisia pentru afaceri europene, și asigură transmiterea acestora către Biroul permanent, pentru înscrierea în proiectul ordinii de zi al Senatului.

Art. 28. — Examinarea pe fond se finalizează astfel:

a) dacă nu există observații, recomandări sau propuneri la textul documentului examinat, comisia permanentă sesizată redactează un proces-verbal, care conține elementele principale ale dezbaterii și concluzia privitoare la inexistența unui punct de vedere diferit de propunerea instituției europene inițitoare;

b) în situația în care comisia permanentă sesizată pentru examinarea pe fond consideră că documentul trebuie amendat, aceasta redactează un aviz cuprinzând propunerile, comentariile, recomandările, obiecțiile etc. cu privire la documentul examinat;

c) în situația în care Comisia pentru afaceri europene consideră că documentul trebuie amendat, aceasta elaborează un raport, integrând și punctele de vedere din avizele comisiilor permanente sesizate, după ce armonizează și sintetizează eventualele neconcordanțe între acestea.

Art. 29. — (1) Comisia pentru afaceri europene transmite raportul Serviciului pentru afaceri europene în termenul specificat în actul de sesizare; pentru proiectele de acte legislative supuse și examinării de subsidiaritate se respectă termenul de 40 de zile prevăzut la art. 26.

(2) Dacă nu există observații, recomandări, propuneri, comisia permanentă transmite procesul-verbal de la ședința comisiei în care s-a realizat examinarea.

Art. 30. — Comisia pentru afaceri europene dezbate și decide, după caz, redactarea următoarelor documente:

a) opinia Senatului, sintetizând punctele de vedere exprimate de comisiile permanente;

b) hotărârea Senatului privind adoptarea opiniei;

c) hotărârea Senatului privind documentul european examinat la care nu au existat comentarii, propuneri, recomandări etc.

Art. 31. — (1) Comisia pentru afaceri europene notifică Ministerul Afacerilor Externe, prin intermediul Serviciului pentru afaceri europene, privind continuarea examinării ex post, în condițiile redactării documentelor prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. a) și b), art. 30 lit. a) și b), precum și în alte situații.

(2) Biroul permanent, la propunerea Comisiei pentru afaceri europene și a comisiilor permanente, decide începerea examinării parlamentare ex post, potrivit dispozițiilor Legii nr. 373/2013, în alte situații decât cele prevăzute la art. 27 alin. (1) lit. a) și b) și la art. 30 lit. a) și b).

Art. 32. — Serviciul pentru afaceri europene transmite Biroului permanent proiectul de hotărâre a Senatului pentru adoptarea avizului motivat sau a opiniei. Proiectul de hotărâre privind documentele europene examinate care respectă principiul subsidiarității este trimis plenului Senatului; pentru avizele motivate și opiniile asociate proiectelor de acte legislative examinate, termenul limită este a 47-a zi de la primirea scrisorii de sesizare de la instituțiile Uniunii Europene. Hotărârile privind adoptarea opiniilor referitoare la alte documente europene se transmit în termenele prevăzute în actele de sesizare.

Art. 33. — (1) Biroul permanent propune includerea în proiectul ordinii de zi a ședinței plenului Senatului a proiectului de hotărâre a avizului motivat sau a opiniei.

(2) Senatul adoptă proiectul de hotărâre pentru adoptarea avizului motivat sau opiniei nu mai târziu de 56 de zile calendaristice de la primirea scrisorii de sesizare de la instituțiile Uniunii Europene.

Art. 34. — Comisia pentru afaceri europene, prin raportorul proiectului sau prin unul dintre membrii biroului comisiei, prezintă și susține, în plenul Senatului, în conformitate cu art. 97 alin. (2) din Regulamentul Senatului, după caz: proiectul de hotărâre pentru adoptarea avizului motivat sau a opiniei, proiectul de hotărâre privind respectarea principiului subsidiarității ori examinarea fără comentarii a documentelor europene.

Art. 35. — Hotărârea Senatului pentru adoptarea avizului motivat sau a opiniei se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Avizul motivat sau opinia va fi transmisă instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României de Serviciul pentru afaceri europene.

Art. 36. — (1) Serviciul pentru afaceri europene transmite avizul motivat sau opinia către Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Guvernul României și reprezentantul permanent al Senatului la Parlamentul European și o publică pe platforma electronică IPEX.

(2) Serviciul pentru afaceri europene informează Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Guvernul României și reprezentantul permanent al Senatului la Parlamentul European, prin intermediul platformei electronice IPEX, cu privire la încheierea procesului de examinare pentru documentele supuse procedurii.

Art. 37. — Comisia pentru afaceri europene și comisiile de specialitate sesizate urmăresc evoluția procesului de negociere în cadrul instituțiilor Uniunii Europene și stadiul documentelor succesive care pot fi adoptate în cursul acestui proces (proiecte de acte legislative modificate, rezoluții legislative ale Parlamentului European, poziții ale Consiliului).

Art. 38. — (1) În cazul unor evoluții semnificative, pe parcursul dezbaterii documentului în Parlamentul European sau Consiliu, Comisia pentru afaceri europene și comisiile de specialitate sesizate în primă instanță pot decide continuarea dialogului interinstituțional. Comisia permanentă care decide redeschiderea examinării înștiințează imediat celelalte comisii sesizate inițial și informează Serviciul pentru afaceri europene în vederea informării Biroului permanent.

(2) În această situație este aplicabilă procedura prevăzută la art. 25—28.

Art. 39. — (1) Răspunsurile formulate de Comisia Europeană și/sau alte instituții la avizele motivate sau opiniile trimise sunt înregistrate la Serviciul pentru afaceri europene, care informează Biroul permanent cu privire la primirea răspunsului și transmite scrisoarea către toate comisiile care au fost implicate în examinarea inițială.

(2) Răspunsul este inclus în proiectul ordinii de zi al comisiilor în prima ședință a acestora. Dialogul interinstituțional poate fi redeschis și în acest caz, dacă există observații sau comentarii."

Această hotărâre a fost adoptată de Senat, în ședința din 24 iunie 2014 cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 și 47 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. XVIII „Componența Comisiei permanente a românilor de pretutindeni”, domnul senator Cristache Iulian — Grupul Parlamentar al PSD — se include în componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 24 iunie 2014, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 24 iunie 2014.
Nr. 40.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, pentru județul Iași**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2014 privind unele măsuri pentru completarea rețelei sanitare proprii a Ministerului Transporturilor și pentru aprobarea unor măsuri financiare și al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2014, cu suma de 1.000 mii lei, pentru județul Iași, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, și alocarea acesteia bugetului local al municipiului Iași, pentru organizarea acțiunilor și manifestărilor culturale privind desfășurarea Festivalului Internațional al Educației.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 26 iunie 2014.
Nr. 510.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice
de subprefect al judeţului Giurgiu
de către domnul Petcu Toma-Florin

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Giurgiu de către domnul Petcu Toma-Florin.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 26 iunie 2014.
Nr. 512.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect
al judeţului Giurgiu de către domnul Dumitru Lucian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) şi art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Dumitru Lucian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Giurgiu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Bucureşti, 26 iunie 2014.
Nr. 513.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 17.164/2014 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Bălțătești, județul Neamț, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Ministerul Apărării Naționale —

Unitatea Militară 02275, municipiul București, în calitate de administrator.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 20 iunie 2014.
Nr. 111.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.317/2014 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcții din perimetrul Călțești, județul Buzău, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială GRAL MINEXPLORE — S.R.L., municipiul Buzău, județul Buzău, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.318/2014 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcții din perimetrul Viperești Sud, județul Buzău, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială ZF ZEMFAG — S.A., municipiul București, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.319/2014 privind explorarea resurselor de nisip bituminos și lignit din perimetrul Derna-Becașteu, județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială REDOLAJ — S.R.L., municipiul Oradea, județul Bihor, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.320/2014 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul La Râpa, județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială REDOLAJ — S.R.L., municipiul Oradea, județul Bihor, în calitate de concesionar.

Art. 5. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.321/2014 privind explorarea resurselor de sare gemă din perimetrul Sările-Bisoca, județul Buzău, încheiată între Agenția

Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială RINENERGY IMPEX — S.R.L., municipiul Focșani, județul Vrancea, în calitate de concesionar.

Art. 6. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.322/2014 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul Balotești, județul Ilfov, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială THERME NORD BUCUREȘTI — S.R.L., municipiul Sibiu, județul Sibiu, în calitate de concesionar.

Art. 7. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.324/2014 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcție din perimetrul Valea Aronului, județul Caraș-Severin, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MOTOR'S&CONSULTING — S.R.L., municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în calitate de concesionar.

Art. 8. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.325/2014 privind explorarea resurselor de granodiorit industrial și de construcție din perimetrul Dealovăț, județul Caraș-Severin, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MOTOR'S&CONSULTING — S.R.L., municipiul Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți, în calitate de concesionar.

Art. 9. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.327/2014 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul Biled, județul Timiș, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și

Societatea Comercială RAYTUR BUCUREȘTI — S.R.L., municipiul Timișoara, județul Timiș, în calitate de concesionar.

Art. 10. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.329/2014 privind explorarea resurselor de minereu de titan și zirconiu din perimetrul Cleșnești, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială REMAT GROUP MANAGEMENT — S.R.L., municipiul București, în calitate de concesionar.

Art. 11. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 17.330/2014 privind explorarea resurselor de minereu de titan și zirconiu din perimetrul Glogova, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială REMAT GROUP MANAGEMENT — S.R.L., municipiul București, în calitate de concesionar.

Art. 12. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 20 iunie 2014.
Nr. 112.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind înființarea Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 4.411 din 19 iunie 2014 al Direcției strategii și politici în sănătate, având în vedere:

— Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se înființează Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, structură tehnică cu rol de monitorizare a activităților ce au drept scop eliminarea rujeolei și rubeolei din România, prin care Ministerul Sănătății verifică impactul programului de implementare a Strategiei naționale pentru eliminarea rujeolei și rubeolei și comunică cu Biroul regional al Organizației Mondiale a Sănătății în vederea eliminării din zona europeană a celor două boli ce pot fi prevenite prin vaccinare.

Art. 2. — Componenta nominală și Regulamentul de organizare și funcționare ale Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei verifică și avizează Strategia națională pentru eliminarea rujeolei și rubeolei, precum și Planul de implementare a strategiei, elaborate de Institutul Național de Sănătate Publică

București, în vederea aprobării acestora prin ordin al ministrului sănătății, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei analizează anual raportările la Comisia Regională Europeană pentru Verificarea Eliminării Rujeolei, elaborate pentru România de către Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile, Institutul Național de Sănătate Publică București și validează calitatea datelor transmise printr-un format electronic standardizat.

Art. 4. — Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei poate solicita Ministerului Sănătății, prin intermediul direcțiilor de specialitate, materiale documentare și alte informații necesare pentru desfășurarea activității specifice.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu

București, 19 iunie 2014.
Nr. 720.

**Componența nominală și Regulamentul de organizare și funcționare
a Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei****CAPITOLUL I****Componența nominală a Comitetului național de verificare
a eliminării rujeolei și rubeolei**

1. Conf. dr. Monica Luminos, președintă a Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, șef de secție Boli infecțioase copii și terapie intensivă copii, Institutul Național de Boli Infecțioase „Prof. dr. Matei Balș”

2. Dr. Laurențiu Zolotușcă, vicepreședinte al Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, consilier pentru afaceri europene, Direcția sănătate publică și control în sănătate publică, Ministerul Sănătății

3. Dr. Dorina Crăciun, membră a Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”

4. Dr. Raluca Vlad, membră a Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”

5. Dr. Aurora Stănescu, secretar al Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei, Institutul Național de Sănătate Publică București — Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile.

CAPITOLUL II**Regulamentul de organizare și funcționare
al Comitetului național de verificare
a eliminării rujeolei și rubeolei**

Art. 1. — Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei cuprinde specialiști cu expertiză în domeniile: epidemiologie, boli infecțioase, pediatrie și sănătate publică.

Art. 2. — (1) Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei este format din președinte, vicepreședinte, 2 membri și un secretar.

(2) Secretariatul Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei este asigurat de Centrul Național de

Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică București.

Art. 3. — (1) Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei își desfășoară activitatea în ședințe plenare, organizate trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui acestuia, convocarea fiind făcută prin intermediul secretariatului.

(2) Ministerul Sănătății, prin direcțiile de specialitate, poate convoca Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei în situații speciale sau pentru adoptarea unor decizii privind politici sau acțiuni necesare pentru controlul eficient al celor două boli transmisibile ce pot fi prevenite prin vaccinare, în vederea eliminării acestora.

Art. 4. — (1) Comitetul național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei poate invita la lucrările sale și specialiști din alte domenii de activitate, în funcție de problematica abordată.

(2) Deciziile adoptate de membrii Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei se iau cu cel puțin majoritatea simplă (jumătate plus unu) a voturilor, iar invitații care participă la lucrările comitetului nu au drept de vot.

Art. 5. — Atribuțiile principale ale Comitetului național de verificare a eliminării rujeolei și rubeolei sunt următoarele:

a) analizează trimestrial situația epidemiologică la nivel național pe baza datelor raportate de către Institutul Național de Sănătate Publică — Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile și evaluează impactul implementării planului în vederea atingerii scopului strategiei, respectiv de eliminare a rujeolei și rubeolei din România;

b) informează Ministerul Sănătății despre situațiile speciale cu impact negativ asupra atingerii obiectivului principal al strategiei, eliminarea rujeolei și rubeolei;

c) comunică cu Comisia Regională Europeană pentru Verificarea Eliminării Rujeolei și Rubeolei ce funcționează pe lângă Biroul regional al Organizației Mondiale a Sănătății și participă la întrunirile organizate de aceasta.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind completarea Listei medicamentelor, materialelor sanitare, echipamentelor medicale, echipamentelor de protecție, a serviciilor, combustibililor și lubrifianților pentru parcul auto, pentru care se organizează proceduri de achiziție centralizate la nivel național, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 658/2013**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 4.409 din 19 iunie 2014 al Direcției strategii și politici în sănătate, având în vedere:

— art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, aprobată cu completări prin Legea nr. 184/2013, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății nr. 422/2013 privind aprobarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2013 și 2014, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Lista medicamentelor, materialelor sanitare, echipamentelor medicale, echipamentelor de protecție, a serviciilor, combustibililor și lubrifianților pentru parcul auto, pentru care se organizează proceduri de achiziție centralizate

la nivel național, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 658/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 28 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— La secțiunea a IV-a „Medicamente”, după poziția 257 se introduc 11 noi poziții, pozițiile 258—268, cu următorul cuprins:

„258.	Vaccin de tip Bacillus Calmette Guerin (BCG)	liof. pt. sol. inj.	+
259.	Vaccin Hepatitic B pediatric (HB)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
260.	Vaccin conjugat difteric — tetanic — pertussis acelar, hepatitic B, polio inactivat, Haemophilus influenzae tip b (DTPa — HBV-IPV — Hib)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
261.	Vaccin conjugat difteric — tetanic — pertussis acelar, polio inactivat, Haemophilus influenzae tip b (DTPa — IPV-Hib)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
262.	Vaccin combinat rujeolă — oreion — rubeolă viu atenuat (ROR)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
263.	Vaccin conjugat difteric — tetanic — pertussis acelar, polio inactivat (DTPa — IPV)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
264.	Vaccin poliomieltic inactivat (VPI)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
265.	Vaccin diftero-tetanic tip adult (dT)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
266.	Vaccin pneumococic conjugat	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
267.	Vaccin gripal trivalent inactivat și purificat	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+
268.	Vaccin Human Papilloma Virus (HPV)	susp. inj. în seringă preumplută sau fiolă	+

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu

București, 19 iunie 2014.
Nr. 722.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției
pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia**

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) și art. 76 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, precum și ale Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 117/2013 privind aprobarea Metodologiei de determinare și monitorizare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 119/2013 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 30 decembrie 2013, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență la valoarea de 0,00996 lei/kWh, exclusiv TVA.”

Art. II. — Operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2014.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 26 iunie 2014.
Nr. 50.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN
privind modificarea anexei
la Ordinul președintelui Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013
pentru aprobarea tarifului reglementat
practicat de operatorul pieței de energie electrică

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. g), art. 76 alin. (1) și art. 79 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 din Metodologia de stabilire a tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 67/2013, și solicitarea Operatorului pieței de energie electrică și de gaze naturale Societatea Comercială OPCOM — S.A. nr. 39.433 din 20 iunie 2014, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 38.195 din 20 iunie 2014,

în temeiul art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — În tabelul din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2013 pentru aprobarea tarifului reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 16 decembrie 2013, cu modificările ulterioare, la componenta de realizare a tranzacțiilor pe piețele centralizate în care operatorul pieței de energie electrică este contraparte $T_{\text{tranz contraparte}}$, tariful reglementat practicat de operatorul pieței de energie electrică se modifică după cum urmează:

Denumire componentă	Tarif	UM
„Componenta de realizare a tranzacțiilor pe piețele centralizate în care operatorul pieței de energie electrică este contraparte, $T_{\text{tranz contraparte}}$ ”	0,15	lei/unitate tranzacționată”

Art. II. — Operatorul pieței de energie electrică și de gaze naturale Societatea Comercială OPCOM — S.A. și operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2014.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 26 iunie 2014.
 Nr. 52.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 8

din 26 mai 2014

Dosar nr. 12/1/2014/HP/P

Corina Michaela Jîjîie	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală — judecător-raportor
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Ana Maria Dascălu	— judecător la Secția penală
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Cristina Rotaru Radu	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Valeria Maurer	— magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dolj, Secția penală, prin Încheierea de ședință din 27 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.004/215/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei probleme de drept: „dacă în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal se pot lua în considerare la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Iuliana Nedelcu, procuror șef al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că a fost depus la dosar raportul din data de 30 aprilie 2014, întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, însă la dosar nu s-au depus puncte de vedere din partea acestora privind chestiunea de drept supusă judecării. De asemenea, a arătat că s-au transmis puncte de vedere asupra chestiunii de drept din partea unor curți de apel, tribunale și judecătorii, precum și punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după expunerea argumentelor juridice, a solicitat pronunțarea unei decizii în sensul nevalorificării circumstanțelor atenuante sau agravante la identificarea maximului special prevăzut de legea nouă în aplicarea art. 6 din Codul penal.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare privind sesizarea formulată.

După care,

ÎNALTA CURTE,

Asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Tribunalul Dolj, Secția penală, a dispus, prin Încheierea din data de 27 martie 2014 în Dosarul nr. 3.004/215/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei probleme de drept: „dacă în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal se pot lua în considerare la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă”.

II. **Expunerea succintă a cauzei** ce formează obiectul Dosarului nr. 3.004/215/2014 aflat pe rolul Tribunalului Dolj, Secția penală

La data de 30 ianuarie 2014, prin Adresa nr. C3 17689 din data de 29 ianuarie 2014, Comisia de evaluare din cadrul Penitenciarului de minori și tineri Craiova, constituită în baza Hotărârii Guvernului nr. 836/2013 privind constituirea și atribuțiile comisiilor de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din perspectiva noilor reglementări penale și procesual penale, a sesizat Judecătoria Craiova pentru a dispune cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art. 6 din Codul penal, în cazul condamnatului P.M.

Potrivit înscrisurilor atașate sesizării respective, prin Sentința penală nr. 40 din data de 26 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 347/304/2013, Judecătoria Segarcea a hotărât condamnarea inculpatului P.M. (judecat în stare de arest preventiv) la pedeapsa principală de 4 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri, tulburarea ordinii și liniștii publice prevăzută de art. 321 alin. 1 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a), art. 75 alin. 2 din Codul penal din 1969.

De asemenea, a aplicat acestuia pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzută de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) din Codul penal din 1969.

Prin aceeași sentință penală s-a dispus condamnarea inculpatului P.M. la pedeapsa principală de 4 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală prevăzută de art. 181 alin. 1 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a), art. 75 alin. 2 din Codul penal din 1969.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 alin. 1 lit. b) din Codul penal din 1969, s-au contopit pedepsele aplicate inculpatului, urmând ca acesta să execute pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 71 alin. 2 din Codul penal din 1969 i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor

prevăzută de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) din Codul penal din 1969.

În temeiul art. 350 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968 a fost menținută starea de arest preventiv a inculpatului și, conform art. 88 alin. 1 din Codul penal din 1969, s-a dedus din pedeapsa principală perioada cât acesta a fost arestat preventiv, începând cu data de 16 aprilie 2013 la zi.

Prin Decizia penală nr. 1.891 din data de 8 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 347/304/2013, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze penale cu minori a admis recursurile formulate de către inculpații M.I.L., U. I., P. E. și P. M., a casat sentința în parte sub aspectul laturii penale și civile în ceea ce îi privește pe inculpații anterior menționați și a repus în individualitatea lor pedepsele aplicate acestora.

De asemenea, în baza art. 11 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală raportat la art. 10 lit. h) din Codul de procedură penală a încetat procesul penal privind pe inculpații M.I.L., U. I. și P.M. pentru infracțiunea prevăzută de art. 181 din Codul penal din 1969, prin împăcarea părților.

A redus pedepsele aplicate inculpaților M.I. L. și P.M. pentru infracțiunile prevăzute de art. 321 din Codul penal cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a), alin. 2 și art. 37 lit. b) din Codul penal, respectiv art. 321 din Codul penal cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a), alin. 2 din Codul penal la câte 3 ani și 6 luni închisoare.

A menținut modalitatea de executare a pedepselor aplicată inculpaților M. I. L., U. I. și P.M.

S-a dedus detenția preventivă pentru fiecare dintre inculpații de mai sus, de la 26.06.2013 la zi.

Punctul de vedere al comisiei de evaluare din cadrul penitenciarului unde condamnatul se află încarcerat a fost în sensul că, în privința acestuia, sunt incidente prevederile art. 6 din Codul penal, întrucât pedeapsa aplicată prin hotărârea definitivă de condamnare depășește maximumul special prevăzut de legea nouă [art. 371 din Codul penal cu aplicarea art. 77 lit. a), art. 78 din același cod].

Prin Sentința penală nr. 433 din data de 04 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 3.004/215/2014, Judecătoria Craiova, în temeiul art. 23 din Legea nr. 255/2013 și art. 595 din Codul de procedură penală, a admis contestația la executare privind pe condamnatul P.M.

În baza art. 6 alin. (1) din Codul penal a redus pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, aplicată condamnatului prin Sentința penală nr. 40/26.06.2013 a Judecătoria Segarcea, definitivă prin Decizia penală nr. 1.891/08.10.2013 a Curții de Apel Craiova, în baza art. 321 alin. 1 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. a), alin. 2 din Codul penal din 1969, la 2 ani și 8 luni închisoare, maximumul special prevăzut de art. 371 din Codul penal cu aplicarea art. 77 lit. a), art. 78 din Codul penal.

A făcut aplicarea art. 65 din Codul penal, art. 66 lit. a), b) din Codul penal.

S-a dedus din pedeapsa aplicată durata executată de la 16.04.2013 la zi.

S-a anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 176/08.10.2013 emis de Judecătoria Segarcea și s-a dispus emiterea unui mandat de executare a pedepsei închisorii corespunzător prezentei sentințe.

S-au menținut celelalte dispoziții ale Sentinței penale nr. 40/26.06.2013 a Judecătoria Segarcea, definitivă prin Decizia penală nr. 1.891/08.10.2013 a Curții de Apel Craiova.

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria Craiova a constatat că fapta comisă de inculpat, astfel cum a fost descrisă anterior, se regăsește incriminată în noul Cod penal în cuprinsul articolului 371 și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani. Având în vedere că în sarcina inculpatului a fost reținută și circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 lit. a) din Codul penal [art. 75 lit. a) din Codul penal din 1969], rezultă că pedeapsa maximă care s-ar putea aplica inculpatului conform

art. 78 alin. (1) din noul Cod penal este de 2 ani și 8 luni închisoare (2 ani, la care se adaugă un spor de o treime din maximumul de 2 ani), pedeapsă mai redusă decât cea aplicată în fapt inculpatului prin sentința de condamnare.

Sentința Judecătoria Craiova a fost atacată cu contestație de către condamnat [care a invocat faptul că în mod greșit prima instanță a aplicat sporul de 8 luni închisoare prevăzut de art. 78 alin. (1) din Codul penal, prin aplicarea automată a acestui spor procedându-se practic la o rejudicare pe fond a cauzei, în condițiile în care, la momentul condamnării sale, instanța a ținut cont la aplicarea pedepsei de circumstanța agravantă prevăzută de legea în vigoare la momentul respectiv, circumstanță ce se regăsește acum în dispozițiile art. 77 lit. a) din Codul penal].

III. Punctul de vedere al Tribunalului Dolj, Secția penală, cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este în sensul că la compararea sancțiunii aplicate, în condițiile reținerii unor circumstanțe fie agravante, fie atenuante, cu maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei, exclude *ab initio* luarea în considerare a acestora.

În sensul opiniei, au fost aduse următoarele argumente:

Aplicarea separată a dispozițiilor legii penale mai favorabile nu este posibilă în cazul circumstanțelor de agravare, în raport cu încadrarea faptei, deoarece fapta fiind evaluată împreună cu circumstanțele în care s-a comis, tot împreună sunt evaluate și în privința legii penale mai favorabile.

În privința aplicării legii penale mai favorabile, raportat la momentul când legea nouă intervine, înainte de judecarea definitivă a cauzei sau după judecarea definitivă a cauzei, criteriile de determinare a caracterului mai favorabil sunt diferite.

Astfel, pentru prima ipoteză, acestea sunt multiple (cuantumul și conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante și agravante, tentativă, recidivă etc.), pe când, pentru cea de-a doua, în vederea determinării caracterului mai favorabil se are în vedere cuantumul sau conținutul pedepsei (*mitior poena*).

A accepta influența circumstanțelor agravante sau, după caz, atenuante, la determinarea caracterului mai favorabil al legii penale, în situația cauzelor definitiv judecate, înseamnă o reindividualizare *post iudicium* a pedepsei, pornind de la limita maximă specială prevăzută de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, textul de drept material prevăzut de art. 6 alin. (1) din Codul penal nemaigăsindu-și eficiența.

În condițiile în care tratamentul sancționator pe care l-a prevăzut Codul penal din 1969 în cadrul dispozițiilor art. 78 și Legea penală nr. 286/2009 în art. 78 este unul facultativ, în aplicarea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită, deși reținute aceste circumstanțe, efectul lor nu operează întotdeauna, nu se regăsește în pedeapsa aplicată.

A considera că influența circumstanței agravante asupra maximumului special prevăzut de legea penală nouă pentru infracțiunea săvârșită operează de drept prin simplul fapt că ele au fost reținute, înseamnă a înlătura principiul agravării facultative a acestui efect.

Totodată, se constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal restrâng determinarea caracterului mai favorabil doar cu privire la cuantumul pedepsei, stabilind în apreciere două limite: una cu privire la sancțiunea aplicată, iar cea de-a doua la maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită. Această restrângere este prevăzută și în dispozițiile art. 4 și 8 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările ulterioare.

Sintagma folosită de legiuitor — „maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită” — nu poate fi acceptată decât în considerarea dispozițiilor art. 187 din Codul

penal. Orice adăugare la acest maxim special în considerarea unor circumstanțe agravante înseamnă, folosind același raționament logico-juridic, acceptarea reducerii limitei maximului special, în condițiile reținerii unor circumstanțe atenuante. Aceste ipoteze sunt excluse de legiuitor în mod expres prin dispozițiile art. 8 raportate la art. 4 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare.

În acest context este previzibil că se trece peste voința legiuitorului, care nu este decât aceea, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, să nu se depășească maximul special prevăzut de lege, să nu se adauge un plus de pedeapsă la cea stabilită prin norma de incriminare care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din Codul penal, ar fi echivalentă cu o pedeapsă care nu este prevăzută de legea penală.

IV. Punctul de vedere al părții cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Condamnatul P.M. nu a formulat un punct de vedere scris privind chestiunea de drept, astfel cum avea posibilitatea potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, în majoritate, punctele de vedere comunicate de către instanțe au fost în sensul că, în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, nu se pot lua în considerare la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

VI. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că în cadrul Secției judiciare — Serviciul judiciar penal nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând problema de drept supusă dezlegării.

Referitor la chestiunea de drept supusă dezlegării, Ministerul Public, în concluziile scrise depuse la dosar, după expunerea argumentelor de drept și jurisprudențiale, a arătat că soluția propusă chestiunii de drept ce face obiectul sesizării este următoarea:

În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită nu se vor lua în considerare circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

VII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept, la dosar nefiind transmise puncte de vedere vizând problema de drept supusă dezlegării.

A fost depus la dosar punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu privire la problema de drept supusă dezlegării, în sensul că maximul special prevăzut de legea penală nouă, în accepțiunea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, este maximul special prevăzut în norma de incriminare cuprinsă în legea penală nouă, neredus potrivit art. 76 din Codul penal referitor la efectele circumstanțelor atenuante, sau, după caz, nemajorat, conform art. 78 din Codul penal privitor la efectele circumstanțelor agravante.

VIII. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a statuat în repetate rânduri că legea trebuie să fie previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru a satisface exigențele de previzibilitate ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi cetățeanului o protecție adecvată contra arbitrarului. În plus, nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta.

Apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate, el trebuie să prevadă într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită conduită (Hotărârea din 4 mai 2000 în Cauza *Rotaru împotriva României* și Hotărârea din 25 ianuarie 2007 în Cauza *Sissanis împotriva României*).

De asemenea, un alt principiu consacrat în jurisprudența CEDO se referă la securitatea raporturilor juridice, iar exigențele acestui principiu se opun repunerii în discuție a unei soluții definitive dată unui litigiu și nu sunt admise derogări decât dacă o impun motive substanțiale și serioase (Hotărârea din 7 iulie 2009 în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*).

Relevante în materie sunt și deciziile CEDO care se referă la principiul egalității și al nediscriminării prevăzut de art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, conform căruia: „exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Legat de acest text, CEDO a arătat că art. 14 nu poate fi interpretat în sensul că ar interzice orice discriminare bazată pe criteriile pe care le conține sau pe altele cuprinse implicit în sintagma „orice altă situație”, pentru că a distinge nu înseamnă a discrimina.

Diferența de tratament devine discriminare numai atunci când autoritățile statale introduc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

În explicarea termenelor folosiți, CEDO arată că „lipsa justificării obiective și rezonabile semnifică faptul că diferența de tratament nu urmărește un scop legitim ori faptul că nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit a fi realizat”.

IX. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

O abordare similară există și în jurisprudența acesteia, conform căreia „principiul egalității și nediscriminării presupune ca situații comparabile să nu fie tratate diferit, în afară de cazul în care un astfel de tratament este justificat obiectiv” (Cauza C-248/04, Cauza C-303/2005).

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Judecătorul-raportor a considerat că, în aplicarea legii penale mai favorabile, după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită nu se vor lua în considerare circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, reține următoarele:

A. Cu privire la condițiile de admisibilitate ale sesizării

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată, fiind îndeplinite cerințele impuse de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, existând o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 3.004/215/2014 aflat pe rolul Tribunalului Dolj, Secția penală.

Din verificările efectuate a rezultat și faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra chestiunii a cărei dezlegare se solicită și, de asemenea, această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Constatând, deci, îndeplinite condițiile de admisibilitate menționate de art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte va proceda la analizarea pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

B. Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare este solicitată, respectiv dacă în aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită se vor lua în considerare circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă:

În contextul cauzei, Înalta Curte reține că, în aplicarea corectă a dispozițiilor legii penale mai favorabile în cauze definitiv judecate, privitor la orice instituție a dreptului substanțial incidentă în această fază, trebuie să pornească de la specificul reglementării cuprinse în art. 6 din Codul penal, stabilind în raport cu acesta modul în care litera și rațiunea acestei reglementări se transpun în fiecare caz particular.

Astfel, se reține că art. 6 din Codul penal realizează echilibrul dintre principiul autorității de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Dispoziția menționată justifică limitarea autorității de lucru judecat exclusiv prin necesitatea asigurării efectivității principiului legalității pedepsei (aceasta trebuind să aibă un suport legal atât în momentul pronunțării sale, cât și în cel al executării).

Prin urmare, privitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excede maximului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă.

Conchidem că, pe de o parte, singura situație în care autoritatea de lucru judecat a unei pedepse definitive aplicate mai poate fi înfrântă este aceea în care tratamentul sancționator aplicat excede limitei maxime prevăzute de legea nouă. Scopul reglementării art. 6 din Codul penal este de a oferi suport legal unei pedepse definitive în raport cu noua lege și până la încetarea oricăror efecte ale condamnării ce vor interveni prin reabilitare.

Așadar, principiul legalității pedepselor impune ca pedeapsa să aibă susținere legală și după aplicarea ei, nefiind admisă executarea unei pedepse mai mari decât cea prevăzută în legea nouă mai favorabilă.

Pe de altă parte, criteriile de stabilire a legii mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei au fost reduse la unul singur, și anume: compararea pedepsei aplicate în baza legii în temeiul căreia s-a pronunțat hotărârea definitivă de condamnare cu maximul pedepsei prevăzut în legea nouă, modificarea sancțiunii limitându-se la reducerea ei la maximul prevăzut de legea nouă.¹

În dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a

cauzei, se prevede că, atunci „când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim”.

În același sens, în dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, se prevede că „Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi”. De asemenea, conform prevederilor art. 8 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, dispozițiile art. 4 din aceeași lege se aplică în mod corespunzător și pedepselor aplicate prin hotărâri care au rămas definitive anterior intrării în vigoare a Legii nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, pentru fapte incriminate de actele normative prevăzute în titlul II al legii menționate.

Art.6 alin. (1) din Codul penal stabilește, ca unic criteriu pe baza căruia se realizează aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, maximul special prevăzut de legea penală nouă, iar art. 4 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, stabilește, ca unic criteriu pe baza căruia se realizează aplicarea noului Cod penal, ca legea penală mai favorabilă după judecarea definitivă a cauzei, maximul special prevăzut de noul Cod penal. În același sens, conform art. 8 din Legea nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, care menține același unic criteriu, pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul actelor normative prevăzute în titlul II al Legii nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, în forma anterioară modificărilor realizate prin această lege, care nu depășește maximul special prevăzut în titlul II al Legii nr. 187/2012, cu modificările ulterioare, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acesteia.

Noul Cod penal, în cuprinsul dispozițiilor art. 187, definește expresia „pedeapsă prevăzută de lege”, stabilind că prin *pedeapsă prevăzută de lege* se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

Dispozițiile art. 187 din noul Cod penal, care definesc expresia „pedeapsă prevăzută de lege” și, implicit, noțiunea de maxim special prevăzut de lege, se referă la pedeapsa prevăzută în norma de incriminare și exclud luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei. În temeiul acestor dispoziții, pentru determinarea pedepsei prevăzute de lege și, în consecință, a maximului special prevăzut de lege, se exclude luarea în considerare a circumstanțelor atenuante (cauze de reducere a pedepsei) sau a circumstanțelor agravante (cauze de majorare a pedepsei). Natura circumstanțelor atenuante, de cauze de reducere a pedepsei și a circumstanțelor agravante, de cauze de majorare a pedepsei, este stabilită prin dispozițiile art. 79 din Codul penal.

În lipsa unei dispoziții legale, care, conform art. 172 din Codul penal, să atribuie un alt înțeles expresiei „pedeapsă prevăzută de lege” și, implicit, noțiunii de maxim special prevăzut de lege, în reglementarea aplicării legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, sunt incidente dispozițiile art. 187 din Codul penal.

În aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, instanța compară pedeapsa aplicată prin hotărârea definitivă de condamnare cu maximul special prevăzut în norma de incriminare cuprinsă în legea penală nouă, fără luarea în considerare a efectelor circumstanțelor atenuante sau agravante și, dacă pedeapsa aplicată, inclusiv prin valorificarea

¹ F. Streteanu, *Aspecte privind aplicarea în timp a legii penale în condițiile intrării în vigoare a Noului Cod penal*, în Caiete de drept penal nr. 3/2013.

efectelor circumstanțelor atenuante ori agravante, depășește maximul special prevăzut în norma de incriminare, reduce pedeapsa aplicată la acest maxim.

Circumstanțele nu pot fi dissociate de limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, întrucât valorificarea acestora în ipoteza art. 6 din Codul penal ar echivala cu o individualizare judiciară în faza de executare a pedepsei, situație care ar aduce atingere autorității de lucru judecat și principiului supremației dreptului, astfel cum este consacrat în jurisprudența CEDO și care se opune repunerii în discuție a unei soluții definitive și nu admite derogări decât dacă o impun motive serioase și substanțiale, iar în procesul de interpretare și

aplicare a legii judecătorul are obligația de a identifica acel înțeles al norme juridice compatibil nu doar cu voința prezumată a legiuitorului, ci și cu principiile de rang constituțional ori european.

Concluzionând, în considerarea celor expuse rezultă că, în aplicarea legii penale mai favorabile, potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, în cazul faptelor definitiv judecate, la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită nu se vor lua în considerare circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de către Tribunalul Dolj, Secția penală, în Dosarul nr. 3.004/215/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept ce vizează aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, în sensul de a lua în considerare la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită și a circumstanțelor atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, stabilește că la maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită nu se vor lua în considerare circumstanțele atenuante sau agravante reținute condamnatului și care apar valorificate în pedeapsa concretă, atunci când se compară pedeapsa aplicată cu maximul special prevăzut de legea nouă.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 26 mai 2014.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA MICHAELA JÎJÎIE

Magistrat-asistent,
Valeria Maurer

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

